

LÉLEK *híral*

Sashalmi Waldorf Iskola újságja

2023/2

FELHÍVÁS

Írj a lapba!

CSALÁDI NAP

Beszámolók

A WALDORF PEDAGÓGIA SIKERÉNEK TITKA

Oktatás és jövőkép

A SZÉPÍTŐ NAPRÓL

Beszámolók

Tartalom

- 41 Élménybeszámoló a Szépítő napról
- 61 Családi nap
- 81 A Waldorf pedagógia sikerének titka
- 101 Kérdések és válaszok
- 121 Iskolai harsona - Közhírré tétetik
- 131 Hangoskönyv és könyv ajánló
- 141 Olvasnivaló nyárra
- 181 FELHÍVÁS

Sashalmi Waldorf Alapfokú Művészeti Iskola Újságja

Megjelenik: online formában Honlap: waldorfsuli.hu Írta: Kövesdi Csilla Írisz

Layout: Komenda Kriszti Lektorálta: Árvai-Szabó Ildi

Jóváhagyta: Arculat és Mentor csoport A képek forrása: szabadon felhasználható, varrókör fotózta és az író képei

Köszöntő

Nemsokára itt a nyár és a pihenés ideje. Nyáron sokan elmennek pihenni, kapcsolódni, de emellett a nyár a legforróbb évszak révén sok lehetőséget rejt magában. A nyári minőséghez tartozik a kiteljesedés, az erőink megfelelő felhasználása, a jelen pillanat megélése, a bennünk lévő tűz felhasználása. Amit tavasszal elvetettünk, ötletek, magok azoknak a megvalósulását a nyári erők támogatják. Az iskolai év sok erőt kivesz az emberből, a hosszú munkás hónapok után a lelkünk pihenni kíván. A gyermeknek is nagy szüksége van a nyári pihenésre. Ilyenkor egy nagy kilégzés történik benne, leteszi a tanulnivalókat és csak a szabad létezésre koncentrálni. A mi János ünnepünk, amit június 24-én ünnepelünk, Keresztelő János születésnapja. Ekkor kapják meg gyermekeink a bizonyítványokat. Az osztálytanító felolvassa a gyerekek bizonyítvány verseit és átadja a bizonyítványokat. Bizonyítványosztás után az osztályok az udvaron előkészített tűz körül gyülekeznek, és rózsaszirmot hintve a tűzbe átugorják azt, emlékezve ezzel Szent Iván napjára is.

A nyári napforduló napja a leghosszabb nappal az évben, a fény ünnepe, a tűzkereszt napja, amelyet Szent Iván éjjelének is hívnak. Ezek az ünnepek egyfajta zenei-költői elem kibontakoztatására hívták a résztvevőket és énekeltek, táncoltak. A régiak tűzugrással szentelték meg e napot, gondolatban a tűzbe dobva vétkeiket, félelmeiket, negatív tulajdonságaikat. Az ünnepet teljesen átítatta a zenés költőiség. Ezután kezdődik a nyári szünet. Méltó zárása ez az ünnep a tanévnek, szeptemberben találkozunk. Áldott pihenést a nyárra!

Élménybeszámolók

Beszámoló a Szépítő napról

Nagyon szeretem a Szépítő napokat, mert mindig nagyon jó a hangulat. Ez nagyon elcsépelten hangzik, de nagyon jó érzés együtt dolgozni, jó érzés tartozni valahová, és jó érzés, hogy teszek valamit a közösségért.

Idén is nagyon sok dolog készült el, sok szorgos kéz dolgozott. A homokozó vissza lapátolásában még a gyerekek is segítettek. Sok apró kezeske ragadott lapátot és lelkesen lapátolta a homokot. Majd persze birtokba is vették a homokozót.

Nem tudom, ki hogy van vele, de engem mindig büszkeséggel tölt el, amikor a gyerekek is beállnak dolgozni. Ráadásul

komoly fizikai munkát végeznek. Csodálom ezeket az apróságokat, hogy mennyire boldogan jönnek segíteni. És persze nem elhanyagolható a sok szülői munka.

K. Csilla

Íme az összefoglaló: 2023. április 1.

- Az épületben található régi izzók Led-es fénycsövekre történő cseréje elkezdődött, a folyosókon lévő izzók cseréje folytatódott.
- E cserék folyamán meglepően nagy kosz keletkezett, ezt a nem ázó és nem vakolatjavító anyukák örömmel vették észre, szorgos kezek takarítottak az apukák után.
- Az árnyas-asztalos kiülő tetőgerendái is felkerültek, befejeződött egy ülőke készítése, ezek festése is megtörtént. Elhelyeztünk itt egy virágládát is, amibe Kriszti néni a gyerekekkel növényeket ültethet majd.
- A napközis játéktároló is befejeződött: a tetejére felkerült a fedés, a polcok a helyükön vannak.
- Az ereszt takarítása a fafaragó épületnél megtörtént, nagy kupac

A munkát összefogta:
Gyenes Maya, Szabó Zoli,
Szabó Szilvi

**Köszönjük mindenkinek,
akik részt vettek a Szépítő
napon és hozzájárultak
a munkájukkal az iskola
szépítéséhez!**

tülevéltől szabadult meg az ereszt, és sok-sok ráfolyó víztől az épület.

- Adományozóink segítségével: Máté, – kavics, Ónodi Gábor – perforált cső, a meglévő szikkasztó akna darab leállításával elkezdtük az udvar víztelenítésének megvalósítását.
- Az euritmia terem külső lábazatát is javítottuk: régi vakolat leverése, fugakaparás, téгла visszapoltlások. A régi vakolat leverésével kezdtük. Egy hetedikes apuka a kora reggeli kezdést figyelembe véve nekikezdett kilenckor és a nagyját elvégezte mire a csapat dandárja megérkezett. Ekkor – mint szorgos méhecskék – a sok-sok szülő rárepült a falra mindenféle kaparó eszközökkel, hogy a kieső, kipotyogó, laza részekről megszabadítsák a falat. Volt, aki a kihullott téglákat falazta vissza, közben pedig elkezdődött a fuga visszajavítása és a vakolat felhordása. Így csaknem a teljes hátsó homlokzati falszakasz lábazata megújult, megkapva a neki kijáró csapóeső elleni védelmet.
- A pinceaknába beágyazódott rózsát is kikapták a bátor apukák, a tanári lépcsője mellől is kikerült a járdából kinövő csipkebokor.
- Elkészült az előkerti virágágyás anyukák-apukák nagy-nagy munkájával, már nőnek benne a virágok.
- Az udvarra kihelyezhető információs táblák is alakulnak, a rögzítésüket

készítettük. A tavasz folyamán ezek is kikerülnek majd. Ehhez oszlopokat vágtunk, ragasztottunk, lenolajztunk, festettünk.

- A kis ház előtti teret is megtisztítottuk a sártól (a beton itt sem látszott ki a sártenger alól) a malom nevezetű játék újbóli felfestéséhez.

- Cseréltük/rögzítettük a sportpálya melletti ülőkéket léceit. Sajnos ez is nagyon rossz állapotban van, teljes cserét kell majd az őszi Szépítő napra beterveznünk.

- Megtörtént a homokozó ugrógödör gödör felásása és feltöltése homokkal.

- Elkészült a kötőő feltöltése az itt-ott található kavicsokkal, ebben sok anyuka a gyerekekkel vett részt.

- Egy erdész apuka a családjával nagy kitartással – ha mostanában végig sétáltak a tuják alatt, akkor tudjátok miről beszélek – rendbe szedték a területet. Nem csak a szemetet gyűjtötték össze szelektíven, de levágták a sérült részeket, megigazították a letört hegyes csomókat, szóval bal-eset-mentesítették a területet.

- A támfal melletti virágládákat lenolajztuk, a szétesett ládát megjavítottuk, szintén lekenőtük és feltöltöttük. Azóta a gyerekek már virágot is ültettek bele.

**Az összefoglalóért köszönet
Gyenes Mayának.**

Családi nap

Nagyon izgalmasak a családi napok, mert kicsit kikapcsolódhatunk, beszélgethetünk, ha épp nem segítőként dolgozunk. A gyerekeknek mindenképp nagy élmény, sok kézműves tárgyat készíthetnek.

Idén kavicsot lehetett festeni, dobot készíteni, nemezelní, asztalterítót festeni. A kézműveskedés mellett jó volt a hangulat és persze a gyerekek körében a legnépszerűbb idén is a gokart volt. Az aulában pedig hatalmas floorball meccseket játszottak a gyerekek.

„A nemezelní az egyik legősibb és legszebb foglalatosság – amit csak el tudok képzelni – a maga varázslatos gyógyító képességével. A gyapjú melege, energiát adó anyag, stimulálja az érzékeinket, csodásan hat az érzékszerveinkre. A gyerekek nagyon el tudnak merülni a gyapjú „simogatásában”, a kész alkotást pedig mindig örömmel viszik haza. Talán szerencsénk is volt az Anyák napjával, jópofa és kedves ajándékot nemezelníhetek a gyerekek, sőt volt apuka, aki besegített, vagy épp ajándékot készített Anyának! Mindig jó érzés látni a gyerekek boldogságtól

ragyogó arcát, amikor elkészülnek kincseikkel. Hatalmas kíváncsiság van bennük, hogyan kell elkészíteni egy-egy tárgyat, látszik mennyi szeretet van bennük.”

Maya

„Kicsit belsőként, kicsit külsőként vettem részt a Családi napon! Az életem nem múlhat alkotás nélkül. A saját munkáim elkészítésén túl, még varázslatosabb dolog megélni azt, hogy a segítségem által a gyermekek alkotnak! Fantasztikus volt látni, hogy hogyan bánnak az anyagokkal, eszközökkel! Hogyan választották ki a színeket, hogyan végezték el aprólékos odafigye-

léssel a dob egyes munkafázisait! A lányok is ugyanolyan lelkesedéssel vágtak neki a fűrészelésnek, csiszolásnak, mint a fiúk. A saját dob mellett, készült dobocska a testvérnek, anyának, sőt még a nagypapának is! Valaki haza is vitt alapanyagokat, hogy a dobkészítés élményét otthon még egyszer megélhesse! Köszönöm, hogy része, részese lehettem a programnak!” Busa-Várkúti Melinda

Oktatás és jövőkép

A Waldorf pedagógia sikerének titka

Egy rövid cikkben lehetetlen is lenne összefoglalni azt a rengeteg tudományos tény, azt a sok pozitív tapasztalatot, amelyek jogosan támasztják alá a címben foglaltakat, ezért inkább saját, egyszerű tapasztalataimat írom meg, azt, hogy miben látom én, a siker titkát. Amikor lányunk számára óvodát kerestünk, feleségemmel alaposan utána szeretnénk volna járni, hogy milyen képzések, milyen nevelési módszertanok közül lehet választani. Ebben Edit végezte a munka oroslánrészét, ezért is vagyok neki különösen hálás, az ő korábbi ismeretanyaga, tudása és kitartása, kitartó munkája eredményezte azt, hogy helyes döntést hozhattunk. Ezután kezdtünk el közösen ismerkedni komolyabban a Wal-

dorf világgal, módszertanával és rögtön láttuk, hogy ez az, amire igazából minden gyermeknek szüksége van, szüksége lenne. Én a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen tanítok gépész és mechatronikai mérnököket lassan két évtizede, de nem vagyok pedagógus, mérnök vagyok. Egész életemet a tudományos kutatásnak szenteltem és persze a nehezen megszerzett ismeretek továbbadásának. Sokszor hallottam az iskolában, de még korábban az óvodában is a szülőktársaktól és persze a nem Waldorf szellemiségben gyermeket nevelő barátoktól, ismerősektől, kollégáktól, hogy: „...biztos jól választottunk? „meg: „...annyira lassan haladnak...”, illetve a személyes kedvencem: „...mi baja a gyerekeknek, hogy Waldorfba íratad?” Na éppen ezek a mondatok inspirálták ezt a pár hasábot.

Azt a legfontosabb leszögezni, hogy tényleg fantasztikus, komoly szakemberek értékes kutatási eredményeit és tapasztalatait a mai vizsgálatok eredményei is csak igazolni tudják, cáfolni nem. Nincs még egy olyan oktatási szemlélet, ahol ennyire precízen vennék figyelembe a gyermek fejlődésének szakaszait, ahol ennyire elfogadóan hagyják kibontakozni a tehetséget.

Szeretnék minden kételkedő, vagy éppen érdeklődő, de még bizonytalan szülőt

biztosítani arról, hogy igenis ez az az út, ami a legjobb döntés lesz. Miért gondolom így? Szerintem a legjobb módja egy óvoda, általános és középiskolai rendszer hatékonyságának az igazolására, ha megnézzük, kivé cseperednek a fiatalok, hogyan teljesítenek ezek után. Jó pár éve figyelem az egyetemi hallgatóságot, mára megismerni azt, aki Waldorfból jött. Nem ritka, hogy műszaki pályát is választ egy-egy olyan diák, akinek remek művészeti érzéke, tehetsége is van. Közismert tény, hogy a zene, a művészet és a tudomány kéz a kézben járnak. A képletben a közös paraméter a kreativitás. Onnan látszik igazán, hogy valaki Waldorfból érkezett az egyetemi padsorok közé, hogy egyrészt mer kérdezni, másrészt sokkal stabilabb alappillérekre építkezve mélyen átlátja és érti a szükséges összefüggéseket. Sokszor jobb eredményeket érnek el Waldorfból érkezett hallgatóim, mint a híres nevezetes versenystállónak is beillő gimnáziumokból. Az, hogy valaki kérdez, annak alapvetően az az oka, hogy érteni szeretné azt, amiben még éppen bizonytalan a tudása. Sajnos manapság úgy látom, hogy sokszor „ciki” kérdezni, de nem a Waldorf szemléletben nevelkedett

diák számára. A Waldorf megadja azt az önbizalmat, hogy tudom, hogy ki vagyok, ismerem a határait, tisztában vagyok a képességeimmel, el tudom dönteni, hogy számomra mi a fontos és mi nem. Személyesen azt tapasztalom, hogy az ismeretanyagok átadása során alkalmazott technikák, nevezetesen az, hogy minden érzékszervet bevonnak egy-egy új ismeretanyag elsajátításakor, az, hogy a gyermek sajátos fejlődési szakaszainak megfelelően kerül átadásra a szükséges szintű és mennyiségű ismeretanyag, az, hogy többször ismételve mélyítik azt el, teszik a Waldorf

képzést igazán sikeressé. Az, hogy egy matematika óra lehet olyan, hogy szülőként is beülnék és nem akarom, hogy vége legyen, az, hogy megélhetem azt, hogy a gyermekem nem akar eljönni az iskolából, mert a tanulás lehet érdekes és élmény is, valamint nem kell aggódnom, hogy mi lesz később, amikor állami egyetemi képzéssel találkozik, na ezek

összessége az, ami a siker titka. Minket boldoggá tesz, megnyugtát és hálával tölt el a tudat, hogy a lányunk részese lehet ennek a csodálatos világnak.

Írta: Dr. Csobán Attila

Kérdések és válaszok

Felmerül a kérdés újra és újra: Miért van az, hogy mindig ugyanazok az emberek vállalják el az önkéntes munkákat?

A waldorf iskolákban és óvodákban létezik egy ilyen jelenség, ami van, akit zavar, van, aki pedig nem foglalkozik vele. A jelenség a következő: vannak, akik többet vállalnak, míg mások kevesebbet és valóban vannak, akik mindig mindenhol ott vannak. Nos, megpróbálom körbejárni a témát waldorfos anyuka szemmel.

Amikor első osztályba kerültem, én is találkoztam ezzel a jelenséggel, ahogy a szülők elkezdtek mérgelődni, hogy miért mindig csak ők vannak jelen bizonyos tevékenységeknél. Az óvodában kevésbé, de ott is szóba került ez a téma.

Sokat beszélgettünk erről egymás között és az óvónénikkal is, hogy miként lehetne jól viszonyulni ehhez a témához. Gondolataink így tisztultak le. Az iskolán belül van egy közösség, amit emberek alkotnak. Ez egyértelmű, de sokszor apró tényeket felejtünk el, embernek lenni azt jelenti, hogy hullámsunk, hogy a magunk tökéletlenségében vagyunk tökéletesek és mindannyian egyéni szűrővel látjuk és érzékeljük a világot.

Milyen emberek alkotnak közösséget?

Akik egyetértenek dolgokban. A waldorf iskolákban a waldorf szellemiség az, ami összeköti az embereket, de attól az emberek még emberek maradnak, és mindenkinek más marad a jelleme és a hozzáállása is az élet dolgaihoz. Számít, hogy mennyire fontos neki a közösség, de az is, hogy az egyén épp mennyit bír el. Lehetnek nehéz élethelyzetek, amikor az egyén nem tud a közösségért tenni. Ez tarthat rövidebb, de hosszabb ideig is.

Az is számít, hogy kinek mit jelent a sok vagy a kevés. Míg az egyiknek ez sok, a másiknak épp elég lehet. Ez viszonyítás és egyéni megítélés kérdése. Fontos, hogy kit hogyan neveltek, mert van, akit eleve a közösség építésére nevelnek, van akinek ezt tanulnia kell. Sokan vannak, akik a waldorfban megérnek, és egyre aktívabbak lesznek, ahogy telnek az évek, míg vannak, akik kezdetben aktívak, és később elfáradnak. Míg mások egy folyamatos jelenlétet hoznak, és persze vannak, akik csak szemlélődnek.

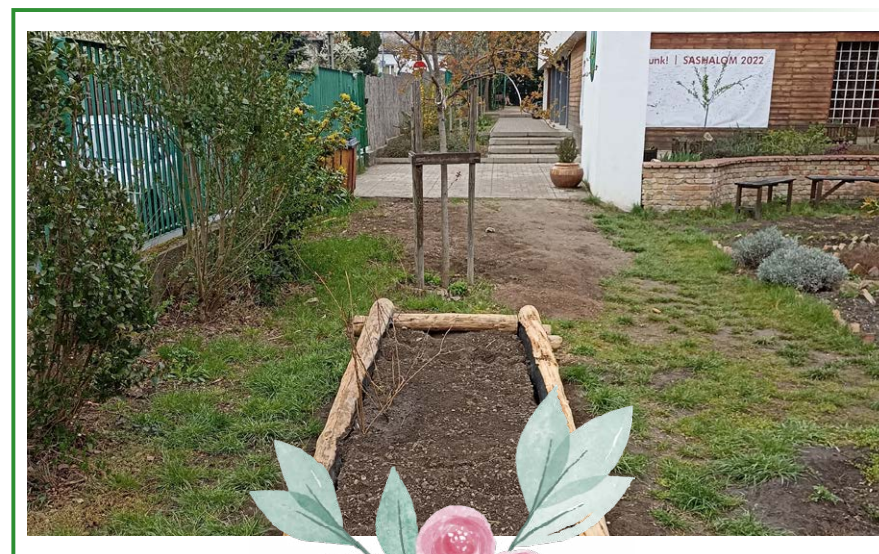
Ezek mind-mind egyéni dolgok és nem látszanak. Sosem tudhatod, hogy mi van egy ember mögött, ami miatt épp nincs mozgásban.

Sokszor az is egy lehetséges válasz, hogy a waldorf egy életforma. Ez az életforma rendkívül szerteágazó és sokrétű. Mi a felszínen ebből csak pici részeket látunk, a valódi mélységeket, összefüggéseket nem. Az óvodában (Cinkotai Waldorf) az óvónénik mindig azt mondják nekünk, hogy azokat a tevékenységeket vállaljuk el, amiket szeretünk csinálni, amik mennek és jó kedvvel csináljuk. Akkor fogunk tudni beletenni jó energiákat és akkor lesz jó a gyerekeknek is. Mert ha jó szívvel végzünk egy munkát, az érződik az elvégzett munkán és érezni fogják a gyerekek is. Ez például azt is jelenti, hogy nem kell mindenkinek a közös nagytakarításban részt vennie, ha ő épp nem szeret taka-

rítani, majd vállal más tevékenységben feladatot.

Az óvónénik azt tanácsolták nekünk, hogy mindenki legyen azzal tisztában, hogy ő miben jó, és mit szeret, és azt csinálja, azt vállalja el. Így a gyermekek is a jót kapják az egészsből. Az iskolában is hasonlóképp lehet lenni, ki-k a maga érzése, minősége szerint legyen jelen és ezt engedjük is meg egymásnak. Ki-k tegye bele, amit saját maga bír. Saját magunkra fókuszálva keressük azokat, amik nekünk komfortosak és bele tudjuk adni az energiáinkat. Ezzel példát is mutatunk a közösségnek, hiszen mások is kedvet és erőt kaphatnak a csatlakozáshoz.

Meg kell tanulnunk tisztelni ami a miénk, a Waldorf-közösség erősségét az ELFOGADÁS felemelő minőségét. Ezt pedig a napi kihívások miatt mindig tudjuk gyakorolni, fejleszteni magunkban.

Iskolai harsona

Közhírré tétetik

Vitrin

Elkészült a Varrókör vitrinje, amelyben mostantól mindig megtaláljátok a portékákat. Így nem csak az Adventi Bazár előtt gondolhattok az ajándék vásárlásra vagy saját magatok meglepésére, hanem az év bármely napján elérhetőek számotokra a Varrókör szépségei.

Mozaik asztal

A hatodik osztályban hagyományosan készül valamilyen mozaik munka a Róma epocha keretein belül. Most egy asztalra esett a választás, amely már eredetileg is tervbe volt véve az előkertbe. Anikó néni és a hatodikosok készítették a mozaikozást, de köszönet illeti Oblat Dávidot, Takács Jocit, Imre Jánost, Mayát és Zolit, valamint Mayer Zsolt volt szülőtársunkat, hogy az előkertben a végeredményben gyönyörködhetünk.

Adománygyűjtés

10.000 Ft felett minden adományozónak kézműves ajándék jár! A torony felújításához sok adományt várunk, hiszen ez egy fontos projekt és a megvalósulásához szükséges némi pénz alap. **ADD TOVÁBB!** Megéri támogatni minket nyáron is! Nyári adományozóinknak kis utazó csomagocskákat küldünk ajándékba.

Köszönjük mindenkinek az eddigi hozzájárulásokat és a megosztást!

Iskolai nyár

Ne feledjétek, hogy nyáron is szüksége van a kertünknek egy kis gondozásra és szeretetre. Gyertek locsolni nyáron! Köszönet érte a kert és az ősszel visszatérő gyerekek nevében!

Újságunk

Terveink szerint minden lapszámból a nyomtatott változatot a faliújságon találjátok majd. Táskapostában figyeljétek, hogy mikor érkeznek a lapszámok!

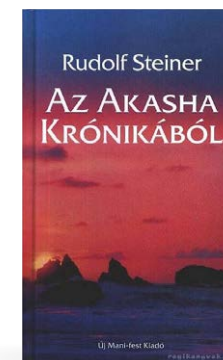

Hangoskönyv és könyv ajánló

Rudolf Steiner: Az akasha krónikából

Aki szeretne belemélyedni a világ és az ember keletkezésének rejtelseibe, annak ajánlom Rudolf Steiner Munkáselekedéseit és Az akasha krónikából című könyvét. "Az ember egy rejtélyes lénynek tűnik, pedig csak arról van szó, hogy elfelejtettük, hogy mit is jelent embernek lenni. Azért tart ott a világ, ahol tart, mert az ember elfelejtette, hogy mit jelent embernek lenni." (Gyuricza László)

Ahhoz hogy újra felfedezzük magunkat, tanulnunk kell önmagunkról. Az Akasha krónika az ember, a hold és föld születését írja le. Ahogyan létrejött a földünk és rajta az ember, az egy csodálatos folyamat. Az utunk nem ér véget itt a mában, mert különleges jövő is vár ránk, ebbe is enged némi bepillantást a könyv.

Rudolf Steiner: Munkáselekedések

A könyv jó kiegészítője a Munkáselekedéseknek, amelyek során Steiner Rudolf arról beszél, hogy a földön milyen volt a régebbi korokban az élet, és hogyan jutottunk el a mai emberig. Érinti az ember fejlődésének rejtelseit is. Sok dolgot tévesen vagy egyáltalán nem tanítanak manapság. Steiner az előadásában érthető megfogalmazásban, jól rávilágít az emberi test, lélek és szellem működési mechanizmusaira. Így megérthetjük, hogy az ember nem is annyira rejtélyes, csupán csak meg kell ismernie önmagát, a feladatát és a létezésének értelmét.

Neale Donald Walsch: A Kicsi Lélek és a Nap

Egyszer volt hol nem volt, az időtlenségén túl, volt egy kicsi lélek, aki ezt mondta Istennek:

– Tudom ám, hogy ki vagyok én!
– Ez csodálatos! Ki vagy? – kérdezte Isten
– Én vagyok a Fény! – kiáltotta a Kicsi Lélek.

Isten szélesen mosolygott.

– Nagyon helyes! – kiáltott fel Isten. – Te vagy a Fény.

A kicsi lélek nagyon boldog volt, hogy rájött arra amit a Királyságban már az összes lélek tudott.

– Pompás! – mondta a Kicsi Lélek – Ez igazán király!

De hamarosan, ez már kevésnek bizonyult.

A Kicsi Lélek izgatott lett, és most már az akart lenni, aki valójában volt. Így visszament Istenhez (ami nem rossz ötlet mindazoknak a lelkeknek, akik szükségét érzik, hogy valódi önmaguk legyenek) és azt mondta:

– Szia, Isten! Most, hogy tudom Ki Vagyok, vajon jó nekem, hogy az vagyok?
– Arra gondolsz, hogy az akarsz lenni, Aki Valójában Vagy? – kérdezte Isten.
– Igen – válaszolta a Kicsi Lélek – egy dolog tudni, hogy Ki Vagyok, és egy másik dolog teljes valójában az lenni. Szeretném érezni, milyen Fénynek lenni!
– De te már Fény vagy – válaszolta mosolyogva Isten.
– Igen, de meg akarom érteni milyen érzés – kiáltotta a Kicsi Lélek.
– Jó – válaszolta kuncogva Isten – felté-

telezem, tudnom kellett volna. Te mindig a kalandvágók közül való voltál. Aztán Isten arkifejezése megváltozott:

– Van itt egy dolog.
– Mi? – kérdezte a Kicsi Lélek.
– Igen, nincs itt semmi más csak Fény. Látod, én csak azt teremtettem, aki te vagy; és így nem könnyű feladat megtapasztalni, Ki Vagy Valójában, amíg nincs itt semmi, más, ami nem te vagy.
– Huh? – válaszolta a Kicsi Lélek, aki most egy kicsit összezavarodott.
– Gondold csak el – mondta Isten. – Olyan vagy mint a Nap Sugara. Ó, ahol te vagy, ott minden rendben van. Mint milliárdnyi és milliárdnyi gyertyaláng együtt alkotjátok a Napot. Nélkületek, a Nap nem lehetne a Nap. Sőt, Napnak lenni a gyertyalángjai nélkül...és ez egyáltalán nem az a Nap lenne; nem ragyogna olyan fényesen. Mégis, hogyan ismerd meg magad, mint Fény, mikor a Fény között vagy – ez a kérdés.

– Rendben – tért magához a Kicsi Lélek, – Te vagy Isten. Találj ki valamit! Megint elmosolyodott Isten.

– Már megvan. – mondta. – Mivel nem tudod látni magad, mint Fény mikor a Fényben vagy, körülveszünk téged sötétséggel.

– Mi az a sötétség? – kérdezte a Kicsi Lélek.

– Ez az, ami nem te vagy – válaszolta Isten.

–Félni fogok a sötétségtől? – kiáltotta a Kicsi Lélek.

– Csak ha azt választod – válaszolta Isten.
–Nincs ott semmi, amitől igazán félni kellene, hacsak el nem határozod, hogy van. Látod, az egészet mi találjuk ki. Csak színlelünk.

– Ó – mondta a Kicsi Lélek, és már jobban érezte magát. Aztán Isten elmagyarázta, azért hogy valamit is meg tudjunk tapasztalni, pontosan az ellentéte fog elénk tárulni.

– Ez egy óriási ajándék – mondta Isten – mert e nélkül nem tudhatnád meg, milyen bármi más. Nem ismerheted a Meleget a Hideg nélkül, a Fentet a Lent nélkül, a Gyorsat a Lassú nélkül. Nem tudhatod mi az a Bal a Jobb nélkül, az Itt az Ott nélkül, a Most állapotát a Később nélkül.

– Így tehát – foglalta össze Isten – mikor körülvesz a sötétség, ne rázd az öklödet, ne emeld fel a hangodat, és ne átkozd a sötétséget. Inkább légy a Fény a sötétségben, és ne légy dühös érte.

Aztán, tudni fogod Ki Vagy Valójában, és mások szintén tudni fogják. Engedd, hogy a Fényed ragyogjon, ebből mindenki tudni fogja, milyen különleges vagy!

– Úgy érted, az rendben van, hogy a többiek láthatják mennyire különleges vagyok?

– Természetesen. – kuncogott Isten. Nagyon jól van! De emlékezz, a „különleges” nem azt jelenti, hogy „jobb”. Mindenki különleges, mindenki a saját módján! Azért ezt sokan elfelejtették. Csak akkor fogják megérteni, hogy jó különlegesnek lenni, amikor látják, hogy neked, jó különlegesnek lenni.

– Remek! – mondta a Kicsi Lélek, mókásan táncolt, szökdecselt, nevetett és ugrált.
– Olyan különleges lehetek, amilyen csak akarok!

– Igen, és elkezdheted már most rögtön. – mondta Isten, aki táncolt, ugrált és együtt nevetett a Kicsi Lélekkel. – Miben akarsz különleges lenni?

– Miben különleges? – ismételte a Kicsi Lélek. – Nem értem.

– Rendben. – kezdte el a magyarázatot Isten.
– Fénynek és különlegesnek lenni sokféle részből áll. Különlegesen kedvesnek, gyengédnek lenni. Különleges alkotó képességgel rendelkezni. Vagy különlegesen türelmesnek lenni. El tudsz képzelni, még bármilyen más módot is, hogy különleges légy?

A Kicsi Lélek csendben leült egy pillanatra.

– El tudok képzelni sokféle módot, hogyan lehetek különleges! – kiáltott fel
– Különleges dolog segítőkésznek vagy jószívűnek lenni. Különleges barátságosnak, és különleges előzékenynek lenni másokkal!

– Igen! – értett egyet Isten, – és bármelyik pillanatban, bármi vagy bármilyen különleges dolog a tiéd lehet, amit csak kívánsz. Ezt jelenti Fénynek lenni.

– Tudom mit szeretnék! Tudom mit szeretnék! – jelentette be a Kicsi Lélek nagyon izgatottan. A különlegesnek az a része szeretnék lenni, amit megbocsátásnak hívnak. Ugye, különleges a megbocsátás?

– Ó, igen. – biztosította őt Isten – Ez nagyon különleges. – Rendben – mondta a Kicsi Lélek. – Ez az amit óhajtok. Megbocsátó szeretnék lenni. Szeretném megtapasztalni.

– Jó – mondta Isten – de van még itt egy dolog amit tudnod kell. A Kicsi Lélek egy kicsit türelmetlen lett. Úgy tűnt még mindig van némi komplikáció. Mi az? – sóhajtott.

– Nincs senki akinek megbocsájthatnál.
– Senki? – A Kicsi Lélek nehezen tudta elhinni amit az imént hallott. Senki! – válaszolta Isten. Minden amit teremtettem, tökéletes. Nincs egyetlen lélek sem az egész teremtésben, aki kevésbé tökéletes mint te. Nézz csak körül.

A Kicsi Lélek csak most vette észre, hogy egy hatalmas tömeg csoportosult köré. Lelkek jöttek, az egész Királyság szélétől és hosszából, hogy hallják a Kicsi Lélek rendkívüli társalgását Istennel. Körülnézve a megszámlálhatatlanul sok összegyűlt lelken, a Kicsi Léleknek egyet kellett értenie.

Senki nem tűnt kevésbé csodálatosnak, kevésbé pompásnak, vagy kevésbé tökéletesnek mint a Kicsi Lélek, maga. Olyan csodálatos lelkek csoportosultak köré, és annyira csodálatosan testesítették meg a Fényt, hogy a Kicsi Lélek alig bírta nézni őket.

– Tehát kinek akarsz megbocsátani? – kérdezte Isten.

– Srácok, ez többé már nem vicces! – morgott a Kicsi Lélek. Meg szeretném tapasztalni, milyen Megbocsátónak lenni. Szeretném tudni, milyen „különlegesnek” lenni. És a Kicsi Lélek megtanulta, milyen az amikor szomorúságot érez.

De aztán egy Barátságos Lélek kilépett a tömegből. – Ne aggódj, Kicsi Lélek – mondta – Én segítek neked.

– Te fogsz segíteni? – ragyogott fel a Kicsi Lélek – De mit tudsz tenni?

– Adhatok valamit amiért megbocsáthatsz!

– Tudsz?

– Természetesen! – csiripelte a Barátságos

Lélek – Megjelenek a következő életedben, és teszek valamit amiért megbocsáthatsz.

– De miért? Miért tennéd ezt? – kérdezte a Kicsi Lélek. Te, aki annyira abszolút tökéletes vagy! Te, aki oly gyors sebességgel vagy képes vibrálni, hogy létrehozod a Fényt, nehezen tudom ezt elképzelni rólad! Hogyan tudnád megtenni, hogy a vibrálás, amitől oly fényesen ragyogsz, lelassuljon annyira, hogy a Fényed átalakuljon sötétséggé és sűrűséggé? Hogyan lennél képes, te aki oly könnyed vagy, hogy a csillagok tetején táncolsz és a gondolat sebességével jutsz át a Királyság túloldalára, hogy bekerülj az életembe és megtegyed ezt a nagyon nehéz és rossz dolgot?

– Egyszerű – válaszolta a Barátságos Lélek

– Megtenném, mert Szeretlek. A Kicsi Lélek meglepetnek tűnt a válasz hallatán.

– Ne légy meglepve – mondta a Barátságos Lélek – Megtetted már ugyanezt értem. Nem emlékszel? Ó, rengetegszer együtt táncoltunk, te és én. Ezer meg ezer éven keresztül, és eónokon át táncoltunk együtt.

Sok helyen és sokszor játszottunk együtt. Csak te most nem emlékszel. Mindketten voltunk már Minden. Voltunk a Fent és Lent, a Bal és Jobb. Voltunk az Itt és Ott, a Most és az Aztán. Voltunk férfi és nő, jó és rossz – mindketten voltunk áldozat és cselszövő is. Így jöttünk sok idővel ezelőtt együtt, te és én, mindegyikünk pontosan és tökéletesen hozta a Kifejezés Lehetőségét és a Megtapasztalást, hogy Kik Vagyunk Valójában.

És így – magyarázta tovább a Barátságos

Lélek – Megjelenek a következő életedben, és most én leszek a „rossz”. Valami nagyon szörnyűt fogok tenni, és akkor megtapasztalhatod a megbocsátást.

– De mit fogsz tenni? – kérdezte a Kicsi Lélek egy kicsit idegesen – Nagyon szörnyű lesz?

– Ó – felelte a Barátságos Lélek kacintva – Majd kitalálunk valamit. Aztán a Barátságos Lélek komollyá vált, és halkán azt mondta – De tudod, egy dolog felől biztosítanod kell.

– Mi az? – akarta tudni a Kicsi Lélek.

– Le fogom lassítani a rezgésemet, hogy nagyon nehezzé váljak, és megtegyem ezt a „nem túl szép dolgot”. Valami nagyon eltérőt fogok mutatni, mint amilyen vagyok. És egy szívességet kérek tőled a visszatéréshez.

– Ó, bármit, bármit! – kiáltotta a Kicsi Lélek, és elkezdett táncolni és énekelni. Megbocsátó leszek! Megbocsátó leszek! Aztán a Kicsi Lélek észrevette, hogy a Barátságos Lélek nagyon csendben maradt. Mi az? – kérdezte – Mit tehetek érted? Te egy igazi angyal vagy, hogy hajlandó vagy megtenni ezt értem!

– Természetesen, a Barátságos Lélek egy angyal! – szólt közbe Isten. – Mindenki az! Mindig emlékezz: Soha nem küldtem mást, csak angyalokat! Így, a Kicsi Lélek még többet akart tudni, mint valaha, hogy eleget tegyen a Barátságos Lélek kérésének.

– Mit tehetek érted? – kérdezte újra a Kicsi Lélek.

– Egyszer bántani foglak és legyőzlek – válaszolta. – Abban a pillanatban, amikor a legrosszabb dolgot teszem veled, amit talán el tudsz képzelni...

– Igen? – szólt közbe a Kicsi Lélek – Igen...?

– Emlékezz, Ki Vagyok Valójában.

– Ó, Emlékezni fogok! – kiáltotta a Kicsi Lélek – Megígérem! Mindig emlékezni fogok rád, mint ahogy itt és most vagy!

– Jó – válaszolta a Barátságos Lélek – mert látod, keménynek kell látszanom, és el fogom felejteni, ki vagyok. És ha te nem emlékszel rám, mint ahogy én magam sem, nagyon hosszú ideig nem leszek képes emlékezni. És ha én elfelejtem Ki Vagyok, te is elfelejtheted, Ki Vagy Te, így mindketten elveszettek leszünk. Aztán szükségünk lesz egy másik lélekre, aki eljön, és emlékeztet rá minket, Kik Vagyunk.

– Nem, nem lesz szükségünk rá! – ígérte meg újra a Kicsi Lélek – Én, emlékezni fogok rád! És megköszönöm, amiért elhozod ezt az ajándékot, és a lehetőséget melyben megtapasztalhatom, Ki Vagyok Én. Így, létrejött a megállapodás.

A Kicsi Lélek, elindult az új életbe, izgatottan, amiért egy különleges dolog részese lesz, amit Megbocsátásnak hívnak.

És a Kicsi Lélek nyugtalanul várakozott, hogy meg tudja tapasztalni a Megbocsátást, és megköszönje akármelyik lélek tette is azt lehetővé.

Új életének minden pillanatában, valahányszor csak egy új lélek bukkant fel a színen, és az új lélek örömet vagy szomorúságot hozott – és főleg ha szomorúságot hozott – a Kicsi Lélek visszaemlékezett arra, amit Isten mondott.

– Mindig emlékezz – mosolygott Isten – Soha nem küldtem mást, csak angyalokat.

FELHÍVÁS – írj a lapba!

Kedves Sashalmi Közösség!

Életre hívtuk iskolánkban az újságot, melynek célja az, hogy megosszunk egymással minden szépet és jót. Közösségi életünket szeretnénk élénkíteni és megerősíteni. Ehhez várunk lelkes szerzőket, akár szülőket, vagy akár diákokat. Írhattok rendszeresen, de akár egy alkalommal is. Nyáron is várjuk a gondolataitokat, melyeket az év rendjébe illesztve jelenítünk meg.

Szülőként:

- Miért jó a Sashalmi suliba járni? – várjuk lelkes írásaitokat, élménybeszámolóitokat, amiért szerettek ide járni.
- Ha jártok érdekes előadáson, amely építi közösségünket és a waldorf szemlélethez kapcsolódik, akkor bátran írjatok róla. pl A kutyü előadások
- Könyvek, amelyeket olvastatok, filmek, amelyeket láttatok – melyek illenek a waldorf szellemiségbe.
- Ha írtok meséket, verseket.
- Iskolai élményekről, amin jártatok: pl. színdarabok, előadások – Pl. Milyen volt a Pál utcában?
- Ha van receptetek, amelyet szívesen megosztanátok.
- Ha bármiről szeretnétek olvasni, ami érdekel benneteket.

Tanárként:

- Bármilyen írást szívesen fogadunk: élménybeszámolókat, gondolatokat, cikkeket, tippeket, receptet, kérdésre válaszokat, verseket, meséket, dalokat...

Diákként:

- 7. osztályfoktól, osztálytanítókkal egyeztetve.
- Élménybeszámoló iskolai programokról pl. Milyen volt a forradalom? Milyen volt a Pál utcában?
- Éves munkák beszámolóí.
- Mesék, versek, énekek.
- Gondolatok a világról...

Minden írást a sashalmi.iskolaujsag@gmail.com címre várjuk! A megjelenés feltétele, hogy illeszkedjen az iskolánk arculatához és a waldorf szemlélethez.